

szekeresztő és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czórna-utóza sarkán,
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9—11 óra között,
és Bolonya, kut-utóza 356. sz. alatt
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Horváth László
társzerkesztőhez Segesvárra küldendők,
Kis-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Gyöngyösi István
társzerkesztőhez Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre po-
tán küldve
Egész évre 7 frt, félvre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETESEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor vagy annak helye
5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és több-
szori hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés után külön 30
kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilt-tár előre fizetendő.
Kéziratok vissza nem adódnak.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó Brassói, fogarasi, hosszafalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hossz-aszósi, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-agothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben:** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukcs s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, **Bécsben:** Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukcs M.; **Berlinben:** Rudolf Mosse; **Frankfurtban:** Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

140-ik szám.

Brassó, Szombat, december 7-én.

V. évfolyam. 1889.

Egy fontos vasutvonal.

A közgazdasági helyzet javulásának és rendezésének első s legfőbb feltétele a jó, gyors és olcsó közlekedés. És mennél több-féle a közlekedési eszköz, annál előnyösebb. Innen van, hogy legelőnyösebb helyzetben azon államok vannak, melyeknek rendelkezé-
sökre áll jó vasuti és vízi szállítás. A vízi szállítás, bár sokkal lassabb, egyuttal tete-
mesen olcsóbb is, a mi különösen oly áruknál nagyon lényeges, melyekre nézve a sürgős szállítás nem életszükség.

De elvégre, ha nem is egészen, de részben pótolja a vízi szállítás a sűrű vasut-hálózat, ha annak díjtételei nem aránytalanul magasak. Hazánk közlekedésügye ez utolsó évtizedben s különösen a legutolsó év óta rohamosan emelkedik s javul. — Vasuthálózatunk mindinkább terjed, a szállítás ma-holnap aránytalanul olcsóbb lesz, úgy, hogy a vízi utak hiányát pótolni fogja a vasuti szállítások olcsó volta, mint az a kontinens egyetlen államában sincs meg.

Csak hogy vasuthálózatunk még mindig nem elég sűrű. A fővonalak a leggazdagabb vidékeket szelik ugyan által, látjuk mentőkben emelkedni a városokat s azok közgazdasági helyzetét. A vasutak mentén lévő városokban nagy gyáripár támad, a kereskedelem élénkül s hova-tovább oly fokra emelkedik, hogy versenyt állhat az idegen behozatallal, el is tekintve a keleti piacoktól, a melyekre egyenesen utalva vagyunk. De egész nagy vidékek vannak még, melyeknek közlekedési eszközei ősi primitívsegből még nem jöttek ki. És ebben a tekintetben legszomorubb a sorsa Erdélynek. Annak az Erdélynek, a mely egyenesen hivatva van az ország gyártelepévé lenni; melynek van nyersterménye, mindenemű ipari kelléke, — csak épen e kellékek egyesítése: gyáripára nem. Nincs azért, mert nincs jó közlekedése.

Itt a fővonal: Csucsá-Predeal. E mellett van néhány kis vicinális vonal: szamosvölgyi, maros-ludas-besztercei, gyéres-tordai, kocárd-szászrégeni, tövis-dévai, kapus-nagy-szebeni és héjjasfalva-udvarhelyi vonal. Ez

minden. Ámde ebből is az óriási Székelyföldnek, Erdély e leggazdagabb vidékének csekély vasut jutott: az udvarhelyi. Ez is jelen alakjában céltalan, a mig meghosszabbítását nem fogja nyerni Tölgyesig, hol egy új vonalat nyitna meg Romániába. De a Székelyföld egy másik nagy része, Háromszék- és Csíkmegyék még csak hírből ismerik a vasutat. Ezek még ma is ép oly távol érzik magukat a világpiacztól, mint ötven évvel ezelőtt.

Pedig a Székelyföld fontos tényezője Erdélynek; a Székelyföldet, Erdély legmagyarabb vidékét minden lehető módon kellene felkarolni.

Mindenekelőtt vasut és ipar kell oda. Ipar nem lesz addig, míg vasutja nincs, mert nem bírja el a primitív szállítás.

Avagy nem látjuk-e naponként az ipar vajadását és hanyatlását ott, hol rosszak a közlekedési eszközök?

Vajjon a híres feleki üveggyár, egyike Magyarországnak hat legnagyobb üveggyárának, tönkre ment volna-e, ha van könnyű s olcsó szállítás? De elzárva a vasutól, ott Szeben-megye távolabbi részében s kénytelenítve kocsin a vasuthoz szállítani mindent, képtelen volt elviselni azt a csapást, melyet reá a romániai vámháboru mért, holott olcsó s jó közlekedéssel kárpótolhatta volna magát Romániáért Szerbiában. — Hát a csík-gyimesi petroleum-gyárak nem-e ugyanezért szüntették be üzemüket (egy még vajudik), nem birván leküzdeni e nagy akadályt?

Avagy nem-e megnehezíti a Háromszéken, Gyulafalván levő nagy fűrésztelep üzemét és nagyobb fejlődését a vasut hiánya? Nem-e ugyanezen körülmény akadályozza a híressé lett szárhegyi márvány, s a székelyföldi híres ásványvizek nagyobb elterjedését, a soósmezői petroleum s cement kiaknázását, a székelyföldi hatalmas erdőségek nagyobb mérvű kihasználását?

Nemrég egy gazdag bécsi gyáros akart új találmányu butorgyárat állítani a Székelyföldön. — Anyag sokkal kitünőbb s több állott rendelkezésére, mintsem hitte volna. De miképen hozza be az árukat a vasuthoz? Drága s nehéz a közlekedés, — nem mert hozzáfogni.

Vasut kell a Székelyföldnek, vasut mielőbb!!

A kérdés régen van már napi renden, — de újból elposványosodott. Az érdekelt törvényhatóságok és Brassó városa már meghozták érte áldozataikat. — A kereskedelmi kormány is annyira ment áldozatkészségében, hogy ennyit remélni sem mertünk volna.

Már az engedélyokmány kiadása előtt állottunk és ismét fennakadtunk.

Pedig ma már egy okkal több sürgeti e vasutat: a botfalvi nagy cukorgyár. Ez hatalmas kontingens.

E vasutvonal sürgős építését még egy más körülmény is követeli. Románia már tárgyalásokat folytat az ojtózi vonal kiépítésére. Közvetlenül az ojtózi szoros határában nagy petroleum-források és cement-gyár van, Negroponto bankár tulajdonai. Ez hajlandó ott új gyártelepeket állítani, hahogy a román kormány vasutat épít neki. És a román kormány nagy hajlandóságot mutat erre. Ha már most mi is kiépítünk ezt a vonalat, a mi 45 klm. többlet-építést igényelne a tervben levő brassó-szepesti-szentgyörgy-kézdi-vásárhelyi vonalhoz, akkor megnyílnék egy új, Románia leggazdagabb piaczaire vezető vasutvonal, — mely e mellett felette fontos hadászati szempontból is. Mert nem szabad elfelednünk azt sem, hogy míg Romániának csaknem minden szorosa-hoz vezet vasutja, nekünk a tömösi szoroson kívül nincs egyhez sem.

Ez pedig szintén nem megvetendő indok.

Száz és száz ok sürgeti a székely vasut mielőbbi kiépítését és mi Erdély egy nagy része, a Székelyföld közgazdasági élete elleni nagy bűnnek tartjuk, ennek további elhalasztását.

Belföld.

Országgyűlés.

A képviselőház decz. 4-iki ülése elején elnök részvételtjes szavakban emlékezett meg Apáthy István elhunytáról, mely fölött a ház jegyzőkönyvileg fejezi ki részvétét.

Ezután a felség személye körüli miniszterium költségvetése kerülván tárgyalás alá, Ábrányi Em;

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

Szebenben 1849 tavaszán (márcz. 13—31).

(Vége.)

Itt találkoztam egy nap a piacon Török János m.-vásárhelyi kedves tanárral, jótevőmmel, kit, midőn Gedeon bevette M.-Vásárhelyt, többet magával foglyul küldött Szebenbe s ott is volt 1849. márczius 11-éig. Kérdezte, hogy vagyok, hallotta már, hogy nagyon beteg voltam. Őt is megviselte volt a fogság. Kért, hogy szerezzek neki egy kétesővíű fegyvert, szeretne hazautazni meg fizetné árát. Többször ott nem találkoztam vele; hihető, hogy más szerzett neki pus-kát, vagy a nélkül ment M.-Vásárhelyre.

Barton Károly tanuló társammal is itt találkoztam volt 1848 pünkösöd óta, de nem ismertem meg sem arczáról, sem hangjáról, annyira el volt torzulva. A köpeczi csetepatéban a dragonosok össze-vissza vagdalták fejét; egy golyó a nyakán bement s az orra czimpáján jött ki. Mint sebesültet, Köpeczről Szebenbe vitték s édes anyja, ki szász leány volt s Szebenben lakott, rátalált a kórházban. Ilyen iszonyu sebeket igazán csak az anyai szeretet volt képes meggyógyítani. Mikor megsebesült, a 12-ik honvéd-zászlójánál volt tizedes, most a Tolnai-féle honvéd-zászlójánál

lett hadnagy s ott az egész szabadságharezt végig szolgálta, pedig olyan ételt, melyet rágni kellett, többé nem birt enni. Egyszer Szt.-Tamás felé mentünk s ott vele találkoztam, kérdeztem tőle tréfásan, hogy: nem félsz-e? Ő dunyogva (mert most így beszélt) vissza-kialtott: »Nem félek, mert a haláltól diplomám van, hogy engem többé nem fog bántani.« 1853-ban Bonyhán találkoztam vele, hol gr. Bethlen Kamiló ugy-szólva kegyelemből tartotta. 1867 szeptemberben M.-Vásárhelyt még egyszer vacsoráltam vele, továbbá Szalay Pali, Sárkány Fabi tanuló társaimmal. 1869-ben a honvédmeházba került s most két-három éve Kol-tón halt meg gr. Teleki Sándor udvarában, hova a nemes gróf kegyelemből vette magához a menházból. Szegény jó fiu, mennyit szenvedtél te szász létedre a magyar hazáért! Oh, ha minden szász ilyen lett volna 1848—49-ben! Adjon az ég neked örök nyugalmat a földben, mit a földön hasztalan kerestél!

Szép Margit.

— Beszélyke. —

Írta: Vajay István.

Ha valaha „Somogyország“ balatoni táján vándoroltok, ne kerüljétek el azt a pusztát, melyen egykor a szép Margit csicseregte bűbajos nótáit.

Száz közül is ráismerhettek erre az egyre ott a

keltő között, a keleti hegyoldal közepén, platánfák közt fehéren mosolygó házáról.

Regényes völgy felett, erdős domb oldalán úgy mosolyg a vándorra e hajlék, minha csak néma beszéddel ezt mondaná: »Jer ide, szegény elfáradt utas és pihenj meg!« A ki szívesen enged e meghívásnak, szemügyre veheti a kedves tájékat.

A fehérre meszelt házat kerítő sudar fák koronája alkalmas tanyát nyújt a madárvilágnak. Bokor is van elég a platánfák körül; rózsáligetet is láthat a szem a szép kertben, ha körülnéz. A fejedelmi fák ágai közt fészkel a kuvik, vagy mint közönségesen nevezik, a rut halálmadár; a rózsáligetben fészkel a csalogány. Ez is ver kedvesen szép nyári éjeken, az is kuvikol, ha beáll az alkonyat.

A különbség, melyet a két madárhang feltüntet, semmivel sem nagyobb, mint az az ellentét, mely a fehér ház mostani néma csendje és egykori majdnem folyton csengő, bűbajos zenéje között van.

A mult és jelen e két nagy ellentéte közt foglal helyet a fehér ház kedves remetéjének szomorú története.

Szívet szaggató, fájó érzelmek egy élte virágzáskában levő, kedves teremtes remete-magányára gondolni, és mégis magasztos, eszmélkedésre ragadó észlelet e fenkölt lény égi eszmék szárnyain lebegő ne-

sokalta e miniszterium személyzetét, mert szerinte munkája kevés. Orczy miniszter azután megmagyarázta, mi mindent kell e személyzetnek végeznie, mely tehát nem felesleges, hanem szükséges. Ugy a felség személye körüli, mint a horvát-szlavon miniszterium költségvetése változatlanul elfogadtatott.

Most a belügyminiszterium költségvetése került tárgyalás alá s ez nagy érdeklődés közt betöltte az egész ülést. Gajary előadó röviden ismertetvén a budget főbb tételeit, gr. Teleki Géza belügyminiszter szólalt fel, az egész ház feszült figyelmétől kísérve s tüzetesen adta elő programját, mely, mint utóbb Apponyi gróf is konstata, igen kedvező fogadtatásban részesült. E programból különösen kiemeli a közigazgatás államosítását, de nem az autonomia megsemmisítésével, mert a miniszter barátja az autonómiának, hanem ennek nagyobb ellenőrző hatáskört adva. A ház e nyilatkozatokat zajos tetszésekkel fogadta, úgy hogy a miniszter e beszéde képezi a mai ülés kimagasló mozzanatát.

Holló Lajos a municipalis közigazgatás álláspontjára helyezkedett s kritizálta a leendő autonómiát, míg Fluger Károly figyelemmel hallgatott, tartalmas beszédben mondá el nézeteit a közigazgatás átalakításáról.

Apponyi gróf kijelenté, hogy Telekivel azonos elvi alapon áll, bár szeretett volna ezuttal még többet hallani. Szavazatát a majd beterjesztendő javaslatok tartalmától teszi függővé.

Darányi üdvözlí a minisztert az administratio államosítása terén, melynek szíró 10 év előtt is híve volt. Egyebekben hangsúlyozza, hogy a községek és városok autonómiája minél szélesebb alapra legyen fektetve. Kiemeli a szolgálati pragmaticát s a tisztviselők anyagi helyzetének javítását.

Teleki miniszter nyilatkozatai után Tisza miniszterelnök a további teendőkről tájékoztatta a házat, Weckerle miniszter pedig a törvényjavaslatot terjesztvén be, az ülés véget ért.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. decz. 4.

Dom Pedro császárt Lisszabonba várják. Az ex-császárt San-Vincentbent, az ott horgonyozó portugál hajók katonásan üdvözölték. Néhány nappal ezelőtt vett búcsút a császártól az öt kísérő „Ricachuleo” braziliai hadihajó is, mely a császárt Európába kísérte és a melynek parancsnoka által a császár üdvözlét küldötte a braziliai népnek.

Madridban sem a regens-királyné, sem a spanyol kormány nem aggódik a miatt, hogy a braziliai forradalom tényleges hatással lehetne a spanyol viszonyokra.

A rabszolgaság megszüntetését célzó értekezlet, 4-iki ülésében a tárgyalások nyilvánosságának kérdésével foglalkozott. A kongressus értesítést kapott Brochetti báró olasz megbízott megérkezéséről. Több angol rabszolgaságellenes társaság megküldte kiadványait a kongresszusnak.

A román szenátus a válaszfelirat szerkesztésére kiküldendő bizottság tagjaivá nagy többséggel azokat a jelölteket választotta meg, kiknek jelöltségéhez a kormány is hozzájárult, míg Catargi híveinek jelöltjei csak 20, a nemzeti szabadelvűek jelöltjei pedig 16 szavazatot kaptak. Ez eredményt, tekintettel a szená-

tusnak a kormány irányában való magatartására, jelentőséggel bírónak tartják.

A „Journal de St. Petersburg” a leghatározottabban meczáfolja ama hirt, mintha tárgyalások folyának Törökország és Oroszország közt az iránt, hogy Törökország engedje át Oroszországnak Arménia egy részét, a minek fejében viszont Oroszország lemondana a Törökország által fizetendő hadikárpótlásról.

Peterváron azt beszélük, hogy a császár értesülvén arról, hogy a francia kormányt lehangolta az a szíves viszony, mely a berlini látogatás után Pétervár és Berlin között létesült, ennél fogva utasította a Franciaországban idűző Vladimir nagyherceget, hogy a francia kormányt ez irányban nyugtassa meg, a mi teljesen sikerült is.

Pétervárról írják, hogy az Öttingen-testvérek megrendszabályozása összefügg az orosz kormány amaz eltökélt szándékával, hogy a balti tartományokban a német nemesség összes előjogait kéréhetetlenül meg fogja semmisíteni.

Román lapszemle.

A „Gaz.” is foglalkozik a kivándorlással, hihetileg lapunk után, de a forrást elhallgatja. Mit neki ez a foicza! Hát az bizony elég szomorító, hogy a mi braszói magyar és szász polgártársaink is fejökbe vették, hogy Románia olyan Eldorádó, hol a kert kolbászból van fonva, a hizott sertések hátukban hordozzák a kést s így csak vágni kell a kész szalonnából. Pedig a valóság nem ezt bizonyítja. Romániában is nehéz most az élet, nagyok, terhesek az adók. Bukarest most kezd belépni az európai művelt városok sorába. A Dimbovicza szabályozása, a híres Boulevard számára kisajátított telkek ára, a vízvezeték, a tisztogatás, a palotaszerű népiskolák és más középületek építése milliókat igényelnek ott is. Ezen milliók pedig elvégre is ott is csak az adózó polgárookra rovatnak ki. Hallgasson meg csak egy bukaresti polgárt akárki, hogy hány különböző adót kell ott is ma fizetni, ezek halálára elmegy kedve a számitanitudó embernek attól, hogy Bukarestben könnyebb volna ma a megélhetés, mint pld. itt Brassóban.

A kik kivándorolnak, azok közül alig egy-két százalék olyan, a ki nem bánta meg azt, hogy hazáját itthagya. A legtöbb szívesen visszatérne, ha nem feszélyezné az álszemérem. Attól tartanak, ha visszatérnek, idehaza gunyolódni fognak velük. Tehát inkább ott ragadnak és ott nyomorognak. Pedig a hazához ep akkor kellene híven ragaszkodni, mikor annak minden honfi karjára szüksége van. Mi haszna van abból hazánkban, ha kivándorolt honfitársaink ipart teremtenek egy idegen országban? Ha ott napról-napra meg is élnek, nem borul-e el lelkük, ha gyermekeik jövőjére gondolnak, kik ott elveszítik anyanyelvüket és beolvadnak a román elembe. Bizony, ha egyéb nem, de gyermekeik jövőjének elgondolása letétehetné azt a vándorbotot az erdélyrészi magyarság kezéből.

Meggyűlt a „Gaz.” baja Kolczofean esperessel S.-Szentgyörgyről és Krecz ügyvéddel Belényesről. Álnévű román nationalisták megtámadták ezen urakat. Támadásaik ürügye az, hogy nem 3 próbás románok. Természetes, hogy a gyanúsítást ezek sem türik. Helyet kérnek a replikának. Nem valami gyönyörű élet-

vezet ezeket a támadásokat és válaszokat olvasni, de ennek oka a nemzetiségi tulzás, souvenirmulu, melyből bőven van a „Gazeta” fiókjaiban is. Neki még az sem tetszik, hogy az esperes Ágostonfalvát Agostin-nak nevezi románul. Szerinte ez magyarosítás s ez nem áll jól egy román esperesnek. Hát hogyan is kell románul írni? Így ni: Augusztinu! Lám, hogyan leszünk bölcsesbbek! Ha ezt irom Brasso-vu, így magyarosítás, ezt hogyan kellene megrománosítani? Mondja meg a „Gaz.”; vajjon nem volna jobb így: Cronstadt-ulu?

Hová ragadja a lapszerkesztőt a tulzó naciönalkodás!

Ugron Gábornak is jut egy kicsike a „Gaz.” gáncsaiból és ez egészen természetes. Ha ő Tiszát támadja, élesen bírálja a „Gaz.” és épen ezt teheti vele. Megemlíti, hogy Ugron kiváló baloldali szónok, idézi, hogy mi mindent odamondogatott Tiszának. Jól esik az a „Gazetának”, ha magyar csépléne a magyart. Hanem a vége az a dolognak, hogy ő is ruház egyet Ugronra, elnevezvén elveit, illetőleg Ugron fejét ostoba futó elvek tárházának.

A „Gaz.” tudnivaló, szeretné a Lajthán innen is üzni-füzni a csehek elméletét. Szeretné itt is a nemzetiségi üzelmeket. Ugron nem szeretné. Ime készen a harc! Ha te ütöd Tiszát, ezt jól teszed, én is helyeslem és segitek neked; de ha hazafiui véreDET lehütötted egy szép szónoklattal: akkor állj csak meg, mert most én következem, velem gyűl meg a bajod. Ugron erre nem sokat hederít; de tény, hogy a baloldali beszédek kizsákmányolják a nemzetiségi tulzók, nem a baloldal előnyére, hanem a saját magukéra. Bánják is azt ott a közép- és baloldalon, csak menjen el Tisza!

Czenkalji.

Irodalom és művészet.

Gulyás Gizella tegnapelőtt adta eredetileg keddre tervezett s később csütörtökre halasztott hangversenyét, közepes számu, de a művész nő játéka és a Jankó-féle találmány iránt igazán érdeklődő közönség jelenfétében. A hangverseny kétszeresen érdekes volt: alkalmunk volt Gulyás Gizellát, ki a közönséges claviaturán kifejtett művészi játékaival a zenevilágban igen előkelő hírnévre tett szert, hallani s az utóbbi időben mindenütt feltűnést keltő, a zongora történelmében új korszakot jelentő Jankó-féle claviaturát megismernünk. Gulyás Gizella már a műsorba felvett darabjaival is kimutatta, hogy igazi zenei lélekkel bír: Bachnak egy orgona-fugája, Schumann, Chopin Scherzoja H-mollban, Beethovennak, a női kedélytől rendesen oly távol fekvő, transcendentalis C-moll Sonatája, (op. 111.) a nagy mesternek egyik legutolsó kinyilatkozása és a költői hangulatu Tschatskovsky-féle szerzemény.

Hatalmasabb szövetséget Jankó nem is óhajthat új találmányának népszerűsítésére. Gulyás kisasszony ritka zenei tehetség: a bécsi híres paedagogus H. Schmiedt iskolájában szerzett, nehézséget nem ismerő technikája, átértett, az általa játszott darabok mélyére ható, minden szépségét kifejtő előadása, számára előkelő helyet biztosítanak a jelen zongora-művészei között. Játékának ezen szolid tulajdonságait bájos, szerény megjelenése csak még megnyerőbb világításba helyezik.

mes lelkének rendületlen megnyugvása az isteni gondviselés akaratában.

Elzárva a nagy világ zajától, melyben oly szikrázó életkedvvel forgott egykoron; a multak édes emlékeiből táplálkozva, leszámolni mindennel, mi földi s élni egy örökös égi reménynek: ez a pusztá egykori csalóányának megható jelene.

Oh, a közelmúlt, az nem volt ily szomorú. Margiték háza volt nemrég is központja a vidék arany ifjúságának. Sehol sem lehetett oly jól mulatni, mint a szépen daloló Margiték házában.

Fiatl leányok, kiket az Isten hanggal megáldott, itt tanulták meg, hogy mennyivel szebb az égi ajándék, ha kitartó szorgalom által szerzett művészetel párosul.

Az ábrándra könnyen hajló ifjak itt tapasztalták, hogyan betegedhetik meg hirtelenében egy egészséges szív is, ha a gazdája véletlenül rajta felejtette tekintetét azon a szép szöke leányon, kit Margitnak hívnak; ki míg azokkal a villámokat szóró, éjfélete szemével meghabonáz és szívet betegít, addig meggyipiros ajkának bűbajos dalával, mint valami tündér elringat s meggyógyít.

A leány társai irigykednek rája, a lágyszívű ifjak bomlanak utána; hanem azért ott az irigység is kénytelen szeretni, itt a bomlott ész is kénytelen tisztelni.

Jaj annak, a ki ettől a szabálytól eltér. A leányok irigykedhetnek egy kissé titokban, de az ifjak közül ne merjen senki vallani nyíltan, mert olyan nevetség tárgyává teszi ez a bűbajos leány, hogy nem lesz hozzá hasonló világszűfja.

Egyszer a szomszéd felső pusztá fiatal ura elkövette a vallomástétel vakmerőségét, de esett is rajta olyan szégyen, hogy többé, mutatni sem meri magát a szép Margiték vidám háztáján. Már a szomszéd alsó pusztá fiatal reménye sokkal bölcsesbb, sokkal okosabb volt. Nem bízta a nyelv indiskréta diplomatájára azt a fontos ügyet, melyet a szemek néma beszéde sokkal finomabban és mégis elég érthetően közvetít. Oh, a kiket az Isten arra teremtett, hogy egymás számára ápolják szívökben a titkos rokonszenv édes érzelmeit, azok nem szorulnak a nyelv beszédére, melyet avatatlan fülek meghallhatnak és fecsegő ajkak tovább adhatnak.

Egy édes tekintet, egy kedves mosolygás többet beszél, mint egy félórát tartó szónoki díkezió.

Tudta ezt jól Iván, a szép barna ifju; azért nem is fárasztotta soha vallomással a kedves Margitot, kinek dalaiból akkor is a boldogító szerelem tündér csengettűje trillázott, mikor nem itt közelben hallgatja, hanem édes atyja szomszéd pusztájának, Margiték birtokára dűlő csaltos részen vadászatva, édes ábrándok titkos sugallatai azt zsongták fülebe, hogy

az aranyos lelkű Margit tündér dalainak ezüst csengése az ő kedvéért hangzik el ily messzire.

Ez volt a baj; ez az ambíciója a kis madárnak, hogy akkor is boldogítani akarta csicsérgő dalaival a szeretett ifjut, mikor ez a szomszéd otthonban idűzött.

Hej, pedig hiába! mindig igaz marad a régi bölcs beszéd, hogy a sok, ha jó is, veszedelmes lehet. Korábban vagy később be kell ezt látnia mindenkinek. Hogy a kedves Margit saját kára árán szerezte meg ezt a bölcseséget, a felett sokan sajnálkoznak, kik valaha gyönyörködtek a pusztá csalóányának szívet sebzó s szívet gyógyító énekeiben; de talán a gyermeköket rajongva szerető szülék bánata sem nagyobb Iván fájdalománál, ki boldogságát akkor vezitette el, mikor ennek elnyeréséhez állt legközelebb.

Meg volt állapítva az ünnep sorrendje, nagy napra készültek a két völgyi pusztán. Iván vadpecsenyéről kívánt gondoskodni a vendégek számára, Margit újabb kedveltségű dalok begyakorlásával készült a nagy napra; alig sejtve, hogy a nagy igyekezetnek mi lesz a vége.

Mig a szomszéd pusztáról a puskaropogás zaja hangzott át a fehér házhoz, addig innen azt a bűvös éneket közvetítette a fuvalat illatos szárnya, melyet mindenha oly szívesen hallgattak.

(Folytatása következik.)

Morskowsky Tarantellájában s még inkább Delibesnek keringőjében az új claviaturának ámulatba ejtő előnyei jutottak érvényre: az effektusok egész sorozata, melyek mint pl. a chromatikus glissando, a zongorának lényegét tevő polyphon játék fokozása, a régi zongorán a lehetetlenség birodalmába tartozik. Igaz ugyan, hogy ezen új effektusokat, melyekhez még egyébb előnyök járulnak (az egységes skála, a nagy intervallok kényelmes fogása, a technikai nehézségek könnyű legyőzése), eddig még egyik-másik hátránnyal kellett megvásárolni (a trilla nem oly sima, a hangok a billentyűk felsőbb soraiban mintha gyengülnek), de mindezen, Jankó találmányán eszközölt javításokon bizonyára segíteni lehet s több mint valószínű, hogy tökéletesített alakban Jankó zongorája lesz a jövő zongorája.

Közreműködött még ezen kiválóan érdekes hangversenyen Krausze M. két nem épen szerencsésen választott aprósággal (Raff, Godard) és Hiemesch J. k. a. három csinosan énekelt dallai. A zongorakíséretet Lassel ur eszközölte, a nála már szokásos kifogástalansággal.

Műkedvelő-fotografiai kiállítás.

A magyarországi Kárpátgyűlés budapesti osztálya 1890. évi április hó 20-tól május hó végeig műkedvelő fotografiai kiállítást rendez. Kiállítási helyiségül a képző-művészeti társulat (műcsarnok, Andrassy-ut 69. sz.) első emeleti termeit sikerült megnyernie.

A kiállítás — már az eddigi jelentkezésekből ítélve is — igen érdekesnek és tanulságosnak ígérkezik. A különféle amateur fényképek kívül (ideszámítva a táj-, arc- és csoport-képeket, valamint a momentképeket is stb.) lesz egy külön tudományos osztály és egy külön osztály a szakfotográfok tájképei részére, végül szintén egy külön osztályban lesznek kiállítva a különféle készülékek, eszközök és szerek.

A kiállítás célja megismertetni a magyarországi amatőrök fényképeit s ezek által különösen az ország nevezetesebb és szebb tájképeit, a geologiai, archeologiai vagy más tekintetben érdekes részleteket, a különféle népviseleteket, a fürdőket, a nevezetesebb épületeket stb., bemutatni a különféle módszerek útján elkészített képeket, a fotografáláshoz szükséges készülékeket és szereket. Célja továbbá a tervben lévő állandó magyarországi tájkép-kiállításához a szükséges képeket összegyűjteni, a műizlést nemesíteni.

A kiállításban részt vehet minden magyarországi műkedvelő fotografus (férfi és nő) bármilyen fényképeivel és szereivel, színezett fényképek kizárásával.

A bejelentések legkésőbb 1890. évi január 31-ig a kiállítás titkárához, Kalecsinszky Sándorhoz (Budapest, Földmívelésügyi minisztérium, földszint 4. sz. a.) küldendők be. Bejelentő-ívek a titkári hivatalnál kaphatók.

A kiállítási költségek egy részének fedezésére, a műkedvelő-kiállítók minden négyszög méter falterület, asztal-, vagy alapterület után 2 forint díjat, diapositiv képeknek való terület után 5 forintot fizetnek. A szakfotográfok négyszög méterenként 4 forintot, gyárosok és kereskedők négyszög méterenként 10 forintot fizetnek. Fél négyszög méternél kisebb területek fél négyszög méternek fognak számítani.

A kiállítandó tárgyak 1890. évi márczius hó 15-étől márczius 31-ig a kiállítás helyiségébe bérmentesen küldendők be. (Czím: A műkedvelő-fotografiai kiállítás rendező bizottságának, Budapest, Andrassy-ut 69. sz., műcsarnok.)

A kiállítandó tárgyak oda és visszazállítási költségei a kiállítót terhelik.

Vidéki kiállítóknak tárgyaik visszaküldését költségükre, a bizottság fogja közvetíteni, hacsak a kiállító külön intézkedést nem kíván.

Szép és jól elkészített, valamint tudományos értékű fényképekért és készülékekért a kiállító kitüntetésben fog részesülni. A kitüntetésekben előnyben részesülnek azok, a kik úgy a negatív, mint a pozitív képet maguk készítették el. Az esetleges kitüntetésben kívül minden kiállító okmányt kap, mely igazolja, hogy a kiállításban részt vett. A további részleteket a szakértők- és művészekből alkotott jury-bizottság határozza meg.

Helyi és vidéki hírek.

Elismerést és köszönetet mondott a közoktatásiügyi miniszter a besztércei állami iskola tanítónője, Ilonának a nevezett népiskola javára „Bárányffy Dezső-alap” czímen tett 1000ftos alapítványért.

Felolvasás. A tanári kör harmadik felolvasó estje holnap, vasárnap este 5 órakor lesz az „Európa” nagy termében. Felolvasó lesz dr. Kőrösi György

róm. kath. főgymnasiunai tanár, a ki „A képzelem”-ről fog felolvasni. Az érdekesnek ígérkező felolvasást ajánljuk a közönség szíves figyelmébe.

Fillérestély. A protestáns nőegylet szerdai, ez idei harmadik fillérestélye ezuttal is fényesen sikerült, a mennyiben az „Európa” szálló termét zsúfolásig betöltötte az élvezés és szórakozás céljából megjelent diszes közönség, melynek bizonynyal a változatos program és a szeretetreméltó két háziasszony: Barabás Károlyné és Csorba Samuné urnők képezték legnagyobb vonzerejét. A műsor első pontját Kilyéni Endre polgári isk. tanár felolvasása képezte az eszkimók társadalmi és családi életéről, melyet a közönség figyelemmel hallgatott végig. Utánna Olescher Eugenia kisasszony Chopin Polonaise E-durját és Brahms magyar tánczeit adta elő zongorán; jeles technikára s gyakorlott kézre valló szép játékát élénken megtapsolták. Azután Csiszér Gábor kereskedelmi iskolai tanuló Eötvös József „A vár és kunyhó” czimű örökbecsű költeményét szavalta el igazi bravúrral és megérdemelt tetszésnyilatkozatok között. Következett a program legérdekesebb pontja: t. i. az ifjuság tánczra perdülve sietett leróni Terpsichore istenasszony irányában tartozó kötelességét s rugta a csárdást éjjel-utánig, hurrattanásig, cipőszakadásig.

Kamara-zene. Holnap, vasárnap, Lassel ur rendezi d. u. 5 órakor a Nro. 1. termében kamara-zeneestélyeinek harmadikát fölötté érdekes, a zeneirodalom javából választott műsorral (Volkmann, Schumann, Rheinberger, Löwe stb.), melyet a legmelegebben ajánlunk a classikus zene kedvelőinek figyelmébe. Közreműködnek Lassel, Krause, Bergelt urakon kívül még Neugeboren k. a. zongorajátékával és Muresianu Fr. ur énekkel.

A brassó-háromszéki vasút — mint megbízható forrásból értesülünk — finanszírozva van. Az építés kora tavasszal valószínűleg meg fog kezdetni.

A könyvnyomdászok mai estélyére ismételtén felhívjuk a közönség figyelmét. Azok, kik barátai a kedélyességnek s maguknak kellemes időtöltést kívánnak szerezni, a feltevésekben bizonyára nem csalatkoznak, mert a nevelésig olcsó belépti díjért (50 kr.) kárpótlásul kedves emléket fognak magukkal vinni a fekete művészet fiainak eme fesztelen mulatságából. Az érdekes műsort a nem kevésbé érdekes táncz fogja követni reggelig.

Szemgyógyászat. A helybeli m. kir. orsz. szemgyógyintézetben november havában felvétetett 31 szem-beteg, míg elbocsátott 28; 20 még az intézetben maradt. — A betegek közül 5-ön nagyobb műtét végzetetett és különösen hólyagműtét 2 esetben.

Rendőri hírek. (Öngyilkosság.) Szerdán reggel Noában a Verzar-féle nyaraló közelében egy 2-ik huszárezredbeli közhuszár egy fára felakasztva találtatott. Az öngyilkosság oka ismeretlen. — (Lopás.) A tegnapi betivásár alkalmából Hatházy József helybeli csizmadia inasa, vargyasi László Ferencz a Bolyona 320. számú ház udvaráról egy kötött női kabátok kisérlettel meg elhívni, de melegiben tetten éretvén, látogatást kellett tennie a járásbírósnál.

Halálozás. Folyó hó 3-án délután temettetett el fényes egyházi szertartással egybekötve, Calutiu Simon dicsőszentmártoni ügyvéd neje. Nyugodjék csendesen!

A botfalvi cukorgyárról írta több lap, hogy az már megnyitott. Ezzel szemben jelenthetjük, hogy e hírtévedésen alapul, mert a cukorgyár nem nyit még meg s e hó vége előtt aligha fog megnyitni.

Feketehalomban szép eredménnyel járt csütörtök kis vadásztársaság, melynek zsákmányul esett egy hatalmas, 160 kilós vaddisznó, egy szép őz, egy róka koma és 5 példány a hosszufülvű, de rövid bátorságú vadból, melynek neve nyul. A visszatérő vidám társaság meglegedésének s jószívűségének köszönheti egy odalgó farkas is életben maradását.

Apáthy István meghalt. Egyikét az ország legkiválóbb jogászainak, a hazai codificationalis munkálatok egyik alapvető munkását, a tudományos egyetem jogi karának egyik díszét, Apáthy Istvánt ragadta ki az élők sorából a halál. Évek óta súlyos baj rágódott e jeles férfiú életére, és elvonta őt a munkától, melynek tehetségét és szorgalmát szentelte.

Rendkívüli közgyűlése volt e hó 4-én Kisküüllő vármegye törvényhatóságának gróf Bethlen Gábor főispán elnöke alatt. Fölolvastatván a belügyminisztériumnak a választásokat elrendelő leirata, választási határnapul f. é. december hó 20-ka lett megállapítva. Kis-Küüllő vármegyében, úgy látszik, kevés változás lesz a tisztviselői karban. Nagyobb küzdelmet inkább az árvászeki elnöki állás betöltése — a melyre ez idő szerint 4—5 aspiráns is van — fog előidézni.

Meteorhullás Szerbiában. Belgrádi jelentések szerint a csacsáki kerület több helységében menydörgés-szerű zaj között lebkövek hullottak le; egyúttal heves földrengésszerű tünetek állottak be; a lökések nyugatról kelet felé indultak s oly heves földalatti dübörgéssel jártak, hogy azt hitték, a környéken lévő löportorony repült a levegőbe. Sok ház megrendült s ablakok és ajtók kimozdultak sarkaikból.

Egy műipari kincsház.

Budapest, nov. hó.

Egész világ tudja, hogy mi magyarok erélyes, önérzetes és tehetséges emberek vagyunk. Nem hiányzik nálunk a vállalkozási kedv és bátorság s a ki nem leledzik speciális nemzeti hibánkban, a kényelemszeretben és gavallérosságban, az majd minden téren tiszteltetreméltó állást viv ki magának.

E hibáink levetkezésére nyugati szomszédaink jó példakul állanak előttünk s nem is kell messzebb mennünk, mint Bécsbe illetve Ausztriába és ott nagyon sokat tanulhatunk. Ha végig megyünk például Bécs utcáin, két igen fontos tapasztalatot tehetünk. Először oly nagy terjedelmű üzleti telepeket találunk, melyekről nekünk még fogalmunk sincs és melyekben Ausztriának gazdag gyár- és műipara túlsúlyban dominál; másodszor azt az érdekes meggyőződést nyerjük: mily magas pozícióra képes emelkedni a magyar üzletember ha intelligenciával és eréllyel bír s nem fél a munkától.

A legtekintélyesebb, legnagyobb és leghíresebb üzleti telepek egész sorainak tulajdonosai magyarok és a ki ez üzleti telepek közt a legnagyobb szerűbet látni akarja, az ha Bécsbe utazik, el ne mulassza Pachhofer hazánkia nagy áruházát meglátogatni.

Ha az élénk Kärtnerstrassén végig megyünk, annak vége felé 39. sz. alatt a Pachhofer-féle ötemeletes diszes palota tűnik szemünkbe. A cég óriás helyiségei a souterraintól egész az első emeletig terjednek és oly fényűzéssel és mégis praktikusnak van berendezve és díszítve, mely a maga nemében egyedül áll. Megközelítő fogalmat kapunk ez üzlet berendezéséről és terjedelméről, ha tudjuk, hogy az itt elhelyezett áruk értéke meghaladja a félmilliót.

A souterrain egész sorát a fényesen és stilszerűen berendezett érdekes japán- és keleti fülkék foglalják el. Jobbra találjuk az utazócsikkék osztályát gazdag választékkal. Itt látjuk az oly gyorsan híressé vált szabadalmazott, törhetetlen műfából készült utazó-ládákat, melyek bámulatos csekély súlyllyal bírnak. A műipar tulajdonképeni kincsháza azonban fönt van a földszinti termekben. Találhatunk ugyan Párisban és Londonban nagyobb áruházakat is, melyek földszinről a tetőzetig a legkülönbözőbb árukkal vannak ugyan tele rakva, de a Pachhofer-féle üzlet a berendezés eleganciája s a szakbavágó áruk sokfélesége tekintetben páratlan.

Már ha künn, a kirakatok óriási tükörfüvegei előtt állunk, tündéri látvány tárul elénk és ha belépünk, azt hisszük, egy óriási ékszer-szekrényben vagyunk. A csinos és karesu állványok, melyek a művésziesen és stilszerűen festett és díszített falak mentén állanak vagy a helyiségek közepén vannak felállítva, vasból vannak készítve, bronzdíszítéssel és nagy tükörtáblákkal ellátva. Itt csaknem minden üveg alatt van. A nagy mennyiségű és óriás nagyságú tükörtáblák, melyek e helyiségben láthatók, 16.000 frtnyi értéket képviselnek, míg a berendezés több mint 70.000 frtba került.

E kincsház egyik osztálya legyezőket, esernyőket stb. tartalmaz óriás választékban; a második osztályban: bőr- és fadiszmüárak; a harmadikban: bronzárak; a negyedikben arany-, ezüst- és korál-cikkék, ékszerek, csudálatos hűségű gyémántutánczatok és kedves csecsebecsek; az ötödikben: a legfinomabb fényűzési porcellán-tárgyak; a hatodikban: gyönyörű és művészi kivitelű bronz-szobrok, szobrocskák, szoborcsoporthok és a vasműipar remekei díszlegnek. Itt is, mint lent, fantasztikusan díszített gyönyörű japán és keleti fülkéket találunk.

A helyiséget bárki meglátogathatja és úgy az egyszerű takarékos polgár, mint a legkényesebb ízlésű főúr megtalálja ott azt, ami neki megfelelő. Lehet ott 20 krért is valamely csinos és praktikus tárgyat vásárolni, de oly darabokat is találunk, melyeknek értéke néhány ezer forintba rug. A fogadtatás a legelőzékenyebb és az üzleti eljárás mintaszerű.

Pachhofer hazánkia nagy áruházát meglátogatni hasonló

helyisége is van Bécsben a Graben és Bognergasse sarkán. Ez a tulajdonképeni törzsűzet és e szakmában Bécsnek szintén egyik legérdekesebb látnivalói közé tartozik.

Valóban jóleső büszkeséggel tölt el bennünket, ha halljuk, hogy egy magyar ember hazája határain túl ily magas polczra emelkedett és a magyar névnek oly tiszteletet és becsületet szerzett. Sz.

Közigazdaság.

Külföldi tanulmányutra szóló ösztöndíj.

A brassói kereskedelmi és iparkamara ezennel az érdekelt körök tudomására hozza, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ö excellentiája azon czélt, hogy fiatal, törekvő és kellőleg képesített kereskedők és iparosok külföldre utazván, ott tapasztalataikat gazdagíthassák és képességüket fejleszthessék, melyet azután a hazai ipar és kereskedelem érdekében értékesíteni fognak, részéről is lehető támogatásban részesíteni szándékozik. Ezen czélból ö nagyméltósága a brassói kereskedelmi és iparkamarát felhivta: évenként, még pedig felváltva, egy évben a kereskedelmi, a másik évben az iparos pályára törekvőt, ajánlatba hozni, a kinek ö excellentiája 300 frtnyi utazási ösztöndíjat fog utalványozni. Ezen ösztöndíj legelőször 1890. évre fog adományoztatni.

A kamara a turnust a kereskedelmi szakmával kezdven meg, felhívja a fiatal kereskedőket, hogy 50 kros bélyeggel ellátott kérvényüket 1889. évi decz. hó 31-kén délután 2 óráig a brassói kereskedelmi és iparkamara iktató hivatalához nyujtsák be. Pályáz-

hat a kamara területén (Brassó-, Háromszék-, Csík-, Udvarhely-, Nagyküküllő-, Szeben- és Fogaras-megyék) lakói vagy itt született kereskedők. A kérvényben előadandó: az illető neve, lakhelye, családi viszonyai; a pályázó által választandó szakma és az utiterv. Azonkívül a pályázók részéről nyelvismeretei is igazolandók és a kérvényhez csatolandó a születési bizonyítvány, az eddigi foglalkozás, valamint a bevégzett tanulmányokról szóló bizonyítványok s végül a politikai hatóságok által az erkölcsi magaviseletről kiállított bizonyítvány.

Brassó, 1889. deczember hó 2-án.

A kereskedelmi és iparkamara.

Hetivásár. A szép s száraz időjárás következtében a tegnapi hetivásár ismét közepesen jó volt úgy a kereslet, mint hozatal tekintetében. — Különösen nem hiányzott a piacon a vidéki közönség.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 6—6.30 frt, rozs 4.50 frt, árpa 4.50—5.00 frt, zab 2.60—2.90 frt, törökbuza 3.30—4 frt, lencse 6—14 frt, lenmag 8 frt, borsó 5 frt, paszuly 4 frt.

A baromfivásár árai a következők voltak: — Csirke 60—75 kr, liba 1.30—1.50 frt, kacsa 60—80 frt. páronként, malacz 1—4 frt darabonként. Tojás 7 darab 20 krért.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: marhahus 40 kr, sertéshus 44 kr, borjúhús 32—40 kr, faggyu 18 kr, olvasztott zsír 70 kr, olvasztott faggyu 32 kr. klgr.-ként.

Tűzifa árai változatlanok.

Süketeknek. 155 47—50

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meggyógyult 23 évi süketségből és fülzúgásból, kész annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni. Czim: J. H. Nicholson, Wien XI., Kolingasse 1.

Brassói vasutiforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: délután 2 óra 14 perczkor. **Vonatérkezések** n) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 54 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyes-vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyors-vonat d. u. 2 óra 5 perczkor Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról.

Brassói piaczi árfolyam.

— A pesti m. keresk. bank jelentse. —

Brassó, 1889. deczember hó 7-én

Római párpénz á 20 frankos	9.34 vétel 9.36 adás
• Ezüstpénz á 20	9.30 • 9.32 •
Napoleon d'or (aranypénz)	9.40 • 9.42 •
Török lira	10.65 • 10.66 •
Arany	5.56 • 5.58 •
Orosz papírrubel	125.— • 126.—

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Ségesvár.)
Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Hirdetmény.

Szancsal községe, mely országuton fekszik és 2000 lelket számlál,

korcsmajogát

az 1890. 1891. és 1892. évekre nyilvános árverésen haszonbérbe adja. Az árverés deczember 12-én délelőtt fog megtartatni, kiküldési ár 1725 frt. — Az árverési feltételek a körjegyzői irodában megtekinthetők. 3—3 (451)

Az előljáróság.

Sz. 4432.—1889.

(455) 1—3

Hirdetmény.

Moha községi jegyzői állásának betöltése czéljából pályázat nyittatik f. évi deczember hó 27-ig, miről pályázni kívánók erről értesíttetnek, hogy ezen állással 200 frt fizetés mellett szabad természetbeli lakás és 10 frt irodai átalány van összekötve és hogy a kitűzött határidőn túl érkező, ámbár szabályszerű folyamodványok tekintetbe nem fognak vétetni.

Kőhalom, 1889. deczember 4.

A járási fő-zolgabíró:

BALTHESZ.

TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiacz sarkán.

Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dúsan felszerelt raktárát mindennemű **temetkezési czikkekből**, a legolcsóbb félektől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. **Művirág-koszorúk** és **koszoru-szalagokból** nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes szilárd készülékű

éreczkoporsókból.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta **fakoporsókat** nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árúsít Saját halotti **diszkocsi** a szükséges halottvívókkal.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem lesz, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljárásom felől.

Becsés pártfogásért esd kiváló tisztelettel

(33) 24—24

TUTSEK E.

Dr. C. M. FABER

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, Bécsben os. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Különleges szájszappan „Puritas“

a legrégibb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kitüntetett, kitűnő, legjobb s leghathatósabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt

Eucalyptus-száj-essencia.

(Kitűntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legtartalomdúsabb (78% hatásos alkatrész) személyes fertőztelenítésre különösen alkalmas, teljesen ártalmatlan, pusztán növényi részekből álló kivonat; hygienikus védőszer

kellemetlen szájbűz

ellen, valamint a fogak konzerválására, — kipróbált s hasznosnak bizonyult

torokkatarhus

és egyáltalában a légzőszerveknek miasmatikus fertőzése ellen.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leirat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezettetett.

Kitűnő Puritas-fogkefék, préselt bux- s vegyileg zsirtalanított sörteből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E. Schuster K. L., Kőhalomban Wolff E. gyógyszer., valamint Erdély minden gyógy- és illatszerésznél

Szétküldési raktár: BÉCS, I., Bauernmarkt 3. (4) 18—18

„ALBINA“

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe átvesz bizományképen fizetéseket és inkassot

a bel- s külföldre,

(231 a) 18—*

vásárol, elad- — s hitelez azokra — ércpénzeket, értékpapirokat és szelvényeket, eszközöl vagy közvetít cheque-ket, utalványzásokat stb.

és különösen ajánlkozik mindennemű üzleti transactionok keresztülvitelére Romániában.

Bővebbet az intézet irodájában

Brassóban, főter 90. szám a. naponként 8—2 óráig.